

Okullar Kaosa Ve Karanlığa Teslim Edilemez

– M.Nihat Malkoç · 20 Nisan 2026

M. NİHAT MALKOÇ

Birkaç gündür Şanlıurfa ve Kahramanmaraş illerimizdeki okullarımızdan gelen ürkütücü görüntüleri eskiden Amerikan filmlerinde (bazen de okullarında) görür ve yadırgardık. Bir gün bu vahşet görüntülerin bizim okullarımızda da yaşanacağını söyleseler inanmazdım. Çünkü biz geleneksel değerleri güçlü, vicdanlı bir toplumdük. Saygı ve sevgi söz konusu olunca öğretmen bizde anne ve babadan sonra gelirdi. Fakat zaman döndü dolaştı, değerler aşındı, Amerikanvari ahlâksız tavır ve davranışlar ne yazık ki bizde de görülmeye başlandı. Dışımızda olanlar, içimize sokuldu bir anda. Yadırgadıklarımız kaderimiz oldu.

Aslında şiddet okullarda başlayan bir şey değildir. Zira okullar sevgi ve saygının öğretildiği (içselleştirildiği) ortamlardır. Şiddet dışarıda başlıyor, okulda devam ettiriliyor. Evler, sokaklar, ekranlar ve sosyal medya platformları şiddetin körüklendiği yerlerdir.

Hani derler ya ilk düğmeyi yanlış iliklerseniz diğerleri de yanlış gider. Bizler toplum olarak öğretmeni zaman içerisinde değersizleştirdik. Toplumun öğretmene bakışında olumsuz anlamda köklü değişiklikler baş gösterdi. Bu olumsuz bakış zamanla öğrencilere sirayet etti.

Ahlâklı olmak bir değer ölçüsü olmaktan çıktı bu zamanda. Edepli olmak değil başarılı olmak tek ölçü olarak sayılmaya başlandı. Eğitimde istatistiklerin dili konuştu ve dinlendi. Durum böyle olunca sevginin, saygının; genel anlamda ahlâkın pabucu dama atıldı.

Yaşama sebebi ve geleceğimizin teminatı olarak gördüğümüz evlâtlarımız bugün dijital zehrin tehdidi altındadır. Çocuklarımızı dijital mecraların saldıgı zehirden koruyup kurtarmalıyız. Zira dijital oyunlar bir aşamadan sonra gençlerin zihinlerini dumura uğratarak işlemez hâle döndürüyor. Bir çeşit robotlaşıyorlar. Bu noktada tehlikeli mihraklar onlara her komutu verebiliyor. Ailesi izin verse dahi 15 yaşından küçük çocukların dijital mecralara giriş yaşağı desteklenmelidir. Aileler çocuklarını okullara ihale edip sonrasında ilgisiz kalmamalı.

Ebeveynlik sadece biyolojik bir bağ değildir. Anne baba olmak büyük bir sorumluluğu ve titiz davranmayı gerektirir. Aileler çocuklarını okula verip de unutmamalıdır, mutlaka her davranışlarını günün gününe takip etmelidir. Velinin yapması gereken işlerin öğretmenden yapması istenmemelidir. Hangi rolde olursa olsun, herkes toplumsal rolünün gereğini yapmalıdır. Veli, sorumluluklarını öğretmene yükleyip aradan çekilmemelidir.

Son zamanlarda okullarımızda yaşanan şiddeti önlemek imkânsız değildir. Aslında yapılması gerekenler bellidir. Öncelikle şiddet içeren diziler, filmler ve oyunlar yayından ivedilikle kaldırılmalıdır. Kimin kiminle ilişki içinde olduğunun belli olmadığı ve ahlâksızlığın diz boyu olduğu gündüz kuşağı programları derhal yayın akışlarından çıkarılmalıdır. Sanal dünya ve televizyonlar art niyetli insanların cirit attığı yerler olmamalı.

Öğretmenlerin sendikaların öncülüğünde bir gün iş bırakma eylemi yapması doğru bir karardı.

Çünkü hiçbir şey olmamış gibi hareket edilemezdi. Fakat vahim hadiselerin 2. ve 3. günlerde de öğretmenlerin eyleme devam etmesini, okullara gitmemesini şahsen doğru bulmadım. Okullar öğretmen varsa güvendedir. Okullar kaosa ve karanlığa teslim edilemez.

Öğrenciler bizim velinimetimizdir. Onlar varsa bizim ve yaptığımız işin bir anlamı vardır. Onlar bizim okullardaki paydaşlarımızdır. Bizler öğretmenler olarak öğrencilerimize sadece bilgi yüklemeyi, hayat tecrübelerimizi de uygulamalı bir biçimde aktarırız onlara.

Okullarımız özellikle son birkaç günde kaybettiği itibarı zaman geçmeden tekrar geri kazanmalıdır. Bu da okul, öğretmen, veli iş birliğiyle okulların olumsuzluğa evrilen iklimini değiştirip dönüştürmekle gerçekleşebilir. Öğretmenler bu süreçte okullarında kalmalıdır.

Bizler okulların müdavimleri ve körpe zihinlerin mimarları olan öğretmenler olarak karanlık mihraklara asla teslim olmayacağız. Barış, dostluk, kardeşlik, sevgi, saygı ve empati iklimini okullarımıza hakim kılacağız. Varsa sıkılan yumrukların açılmasını sağlayacağız.

Eksiğiyle gediğiyle biz eğitime ve öğretime inanıyoruz. Bu ülke çocuklarının bu yolda aydınlığa ulaşacağını düşünüyoruz. Onun için okullarda olmaya ve kalmaya devam edeceğiz. Korku ve endişe pompalamanın gereği yok. Yarınlarımızın teminatı olan gençlerimiz zaman zaman çizgiyi aşsa da onlardan asla umutsuz değiliz. Yeter ki onlara iyi bir rol model olalım.